

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU HETILAP.

A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet“ s a „Muraszombati dal- és zene-egylet“ hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Égész évre 3 frt. Félévre 1 frt 50 kr. Negyedévre 75 kr.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetési pénzek és reklamatok a kiadóhivatalhoz (Grünbaum Márk) intézendők.

Felolós szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
GRÜNBAUM MÁRK.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztéshez küldemények a szerkesztőséghez küldendők.
Hirdetési díj: 1 l. hasábol pettenzor egyszeri hirdetésnél 10 kr. többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Helyedj 30 kr.
Nyitlter pettenora 25 kr.

A büntető törvény tanításáról.

Aki gyakrabban jár a törvényszék körül vagy látja ott naponként azt a nagy néptömeget a kir. ügyészség épülete előtt ácsorogni, megdöbbenve kértheti: mit keres itt ez a sok ember napról-napra, — miért megy be azon a szuronyos ór által őrzött nagy kapun olyan reszketve, s miért jön ki kétségbeesett arcczal vagy sirva?

Aki megtekinti a bűnügyi tárgyaló terem folyosóját: naponként tömve találja azt.

Aki érdeklődése bevész a bűnügyi tárgyaló terembe, látja, hogy azok a törvénytevő urak komoly, hideg arcczal ott ülnek a zöld asztal mellett reggeltől délig s déltől késő estig, az ünnepeket kivéve mindennap, s naponként 6—7 ügyben hoznak ítéletet, ugyanannyiban hirdetnek ki felsőbb bírói ítéletet, tehát 12—14 ügygel foglalkoznak naponként. És minden rendszer nélkül változnak előttük a gyermek, ifju, felnőtt s öreg vádlottak.

Aki utána tekintene, annak a szuronyos foghízőnek, midőn maga előtt kíséri zárkájába az elíteltet: azt a kétségbejöttön kicsi, keskeny, rostélyos ablakkal és erős keresztvasas ajtóval bezárt zárkát, melyben csak állani és ülni lehet, fekdőni csak éjjel, ahol egyedül és hallgatagon kell tölteni a napokat, éjszakákat, heteket, hónapokat s talán éveket; vagy megláthatná azt a nagyobb szobát, melynek ajtaját vasrostély képezi, amelyen belül ugy vannak összezúfolva az emberek, mint állatok a ketreczben.

Aki belátja s gyermek lelkébe, midőn be-kisérik, s ugy találja, hogy az tiszta, mint a hó és romlatlan, mint a harmat: néhány

hónap múlva megláthatná abban a férget, a métyelt.

A ki megnézné azt a bezárt falusi legényt, kinek alakja Hercules, tagjai szobrászilag gömbölyűk, egész teste duzzadt az egészség-től, barna-piros arczát rózsák borítják, ragyogva égő szeme melegen sugarzik, a kinek termete tökéletes, szépsége festői: vajjon hiúné, hogy ebből egy rabságban töltött év alatt egy vézna, lesóványodott, elfonnyadt fekete-sárga, beesett ködös szemű, görvélyes nyaku szánandó teremtmény lesz?

A ki látja belépni a börtönbe azt a hajadont: gondol e arra, hogy ennek utja kifele egyenesen csak az erkölcsi súlyedésbe vezet?

A ki látja a tetterős, szorgalmas, munkás ferfit bezárásakor: jut-e eszébe, hogy ez csak mint henye, rest, munkakerülő, korhely hagyja el a börtönt s mint ilyen, az élet-fentartásra a dolog és hán közöl ez utóbbit fogja választani?

A ki látja az elítelt éreget, midőn átveszi az ór: tudja-e, hogy az nem jön ki többé a szomorú kapun, hanem elvész ott gyalázatban, mert a börtönkapun belül a különben ömlőlabon járó hetek és hónapok a sebesrőptű napok gyorsaságával siettetik a vég bekövetkezését?

Rettenetes a börtön, irtoztatók annak következményei!

És mi tölti meg a börtönöket? Mi viszi azt az ezer embert az élő sirba?

Kisebb részét a romlottság, nagyobb részét a tévedés, a tudatlanság.

A vak bele esik az előtte levő gödörbe, melyet nem lát. A tudatlan beleütközik a büntető törvénybe, melyet nem ismer. A ki látja a bekövetkezhető veszelty, elkerülheti azt, — a vaknak csak ösztöne a vezére!

A törvény rideg szava kimondja, hogy: „a büntető törvény nem tulasa vagy téves felfogása a beszámítást nem zárja ki.“ És sokszor összeszorul a bíró szíve, midőn ítéletet kell mondaní s a törvény-asztal zöld posztójára nem ritkán gördül egy-egy titkos könyv az érzetlennek látszó bíró szeméből. De a törvény parancsol s ez a parancs felelt áll a szívnék. És a bírónak itelni, büntetni kell azokat is, kiket a tudatlanság juttatott ide...

De hit hol tanulják meg az emberek azt a törvényt, mely oly szigorban sujt le reájuk? A jogakadémikók és egyetemeken kívüli tanítják e a falusi iskolákban, a templomokban? Az erkölcsi oktatók nem utadják a jövő élet büntetésével fenyegetik-e a bűnt?

Hogyan tanuják meg a nép ezt a büntető törvényt? Gondokodott-e valaki módrról, nyujtott-e eszközt kezébe? Talán a hivatalos törvénytár lenne az eszköz? Hát van-e ez oly olcsón közrebocsátva, hogy módjában legyen a szegény napszámosnak is megszerezni, vagy küldetik-e szét ingyen, hogy mindenki hozzá juthasson? És ha volna is, — pedig nincs ugí! — vajjon azt a hivatalos szöveget, mely magas műveltséget feltételez, megertene, s megérthetné-e az a falusi ember, a ki 2—3 elemi osztályt végzett a saját falujában? Ki merne igennel válaszolni?

Hogyan lehet hát a népet megtanítani a törvényre, hogy megértse, ismerje azt és előre lássa azokat a következményeket, melyek annak megsértéséből erednek? Az emberiség megváltozó példázatokkal ázte el a sötétséget, s világította meg az embereknek az öndűvség utját. Az értelmi fejlettségek előtt hánlyba burkolt törvényt is példázattal kell megvilágítani, példázattal kell tanítani, mert

Fatime.

— A „Gy. F. U.“ után —

— S ez minden, amit a gyaurok országából magaddal hoztál, diéső uram?! szólt finom gúnyval Kadri, a karsi vár parancsnoka.

Ibrahim, a nagyvezér, ravaszul mosolygott.

— Többet vártál, jó Kadri, tölem, talán valami szép földi hurira vágytál, akivel hareméted gazdagítsam? Sajnálom, hogy esalatköztál reményeidben.

A paranesnok haragos pillantást vetett a nagyvezérré.

— Elég furesa, uram, ha ezekért bolyongtál hónapokig a gyaurok között.

— Gondolod?

— Talán rózsáiddal díszelszel, melyeknek nincs párjuk az igazhívők birodalmában, mert a próféta szent színeben diszlenek? Nézd meg az én rózsabokrétaimat. Csak egyszerű haragosvörös vagy f-hér színű virágok vannak rajtuk, illatuk nincs kabítja el a halandót, de a belőlük préselt olajból csak egy eszupp is a menyország ölében ringatja el az igaz muzulmánt, hol Allah és Mohamed társaságában az isteni szép hurik eskőjaitól itással meg s idvözöl. S ha valakinek még egy eszuppöt öntünk az italába, az már örökre a paradicsomba megy.

— Talán használt veszed a tudományoknak?

— Allah órizz, — viszonzá megrettenve a

paranesnok, — csak a magam számára tartogatom, hogy ha valamikor megkapnám a padsak kegyelméből a selyemszínöt. Mindig magammal van, hogy szükség esetén rögtön használt vehessem!

Az új levő pécsetgyűrű köve egy nyomásra felpattant s a kis üreghen áttetsző tiszta nedű esillogott.

Hát szökökötaim, melyeken a vizsgarak jelvényünket a felhódtól övezett csillagot ábrázolják, sem tetszenek? Vagy nézd meg a függökertemben felállított szobrokat, melyeket a sok ezírfaság ugí ell-p, hogy csak egymásba menő zürzavaros vonalakak lehet látni s a figyelmes vizsgáló mégis észreveszi, hogy a lezparányibb rész is minő művészi finom kivittel és szabályossággal van kidolgozva.

— Bocsáss meg nagyur, ha ellentmondok szavaidnak. Ez megfordultam — mint minden igazhívőhöz illik — vagy hároször Mekkában, de a gyaurok földjével még nem szomnyoztam be sarujmat. Nem láttam ugyan gazdaságukat, művészetüket, de azért még sem csodálom el erkélyeimet a teidert. A próféta szakállá, melynek egy szála ősimától maradt reám, beesesebb előtem a te szökökütajudnál s régo ömladozó eserepeimet sem adnám a te hires szobraidert. Nincs rajtuk művészi kivitteli czarada, de tolvé vannak az alkotásból vett bölcs mondásokkal, melyek kinyitják előttünk Mohamed kertjének kapuit.

A nagyvezér vállalt vont.

— Látom, ma semmi sem tetszik neked, anynyira gyűlölöd a gyaurt, hogy még azt sem néz-

heted jó szemmel, a mi tőle ered. Kivánsi vagyok, vajlon oly nagyon gyűlölöd-e leányait is?

Kadri mosolygott.

— A leányoknak nem azt szoktuk nézni, hogy kitől származnak, hanem hogy szépek-e?

— Miertönék tartanak derek Kadri, — s kegyesen megvergette vállait a nagyvezér, — megmutatom hát neked az utolsó emléket, mit a gyaurok országából magammal hoztam, kivánsi vagyok, kedvezőbb lesz-e az előbbieknél ítéleted?

— Parancsolj valam uram!

A nagyvezér háreme felé tartott. Az őrtáll eunuch csodálkozva nézett a nagyvezért követő idegenre, de tiszteletteljesen félrevonult.

— Hol van Cypra?

— Alszik, nagyur, — választott mogorván az eunuch s gyánakó szemmel kísérté a paranesnokot.

Hosszu szobasoron mentek keresztül. A nesztfogó szőnyegek nem arulták el lépteik zaját. Egy vörös selyemmel bevent teremben állapodott meg a nagyvezér. Lassan félrevonta a menyegyzes agy függönyét s néman intett a paranesnoknak. Ez remegett a felindulástól s gőresösen kapzkodott a nagyur karjába. Sok szép nő láttam már életében, de még ilyen virágot nem szakitott le a szép leányairól híros karsi vár paranesnoka.

Fatal, miniatúr alakú leány szomnyadott a dudagó pirnak között, de természet a legfélsőbbesb plastika ömlött el. Rózsás, tífjehér arczát sötét hullámzó haj övezte, gyönyörű metszől szemét selyem pillák takarták el. A homlokából egyenesen kinyúló római szabású orr a milői Venushez tette őt hasonlóvá, míg vérpíras ajkai vágtyól

minden példa egy-egy égő szövétnék, mely helyes irányban vezet.

Adjunk szövétnéket a nép kezébe, világítsuk meg neki a törvényt, hadd ismerje, hadd lássa, hadd tisztelje azt s rettegjen annak megsértésétől!

A társadalom megszánja, segíyezze az eltévedteket, az elbukottakat: gyujtsön fáklyát előre, hogy megvédjé azokat az eltévedestől, az elbukástól!

Tanítsuk az embereket a büntető törvény ismeretére.

„V. L.”

Az ipar-igazolványok kiadásának feltételei.

Az országos ipartestületi gyűlés központi bizottsága a közgazdasági miniszternél panaszt tett, hogy némely iparhatóságok az iparigazolványok kiadásánál nem vizsgálják meg kellő szigorral, hogy a bejelentő hogyan, mi módon és mily értékű bizonyítványokkal képes igazolni azt, hogy az ipartörvény 6-ik szakaszában foglalt feltételeknek megfelelt, s azt kérte a minisztertől, hogy az iparhatóságok az igazolványok kiadásáról az ipartestületet záros határidő alatt értesítsék, amaz okmányokat pedig, melyek az igazolvány kiadásának alapjául szolgáltak, 15 napig tartásáig vissza, hogy azokat az ipartestület megvizsgálja megtekinthessék.

A közgazdasági miniszter, habár az iparhatóságok mérlegelni jogosítják ama bizonyítványokat, melyek az ipartörvény 6-ik szakaszában említett feltétel beigazolását eredményezhetik, és habár az ipartörvény 177-ik szakasza világosan rendeli, hogy az iparigazolványok, illetőleg ipar-engedélyek kiadásáról az illető ipartestület is azonnal értesítendő, az említett föltérjesztés következtében szükségesnek látta azokat az elveket kijelölni, melyek az iparigazolványok kiadásánál zsinórmértékül követendők.

E szerint annak beigazolására, hogy a bejelentő szakbavágó munkáiban vagy gyárban, szakbavágó munkával a tanonczbizonyítványban igazolt tanidőn kívül két, illetőleg három évig foglalkozott, mindenkéltől és első sorban a bejelentő munkakönyvének kell szolgálnia, mert a segédnek vagy gyári munkásnak különben is munkakönyvvel kellett ellátva lennie s így ez a legalkalmasabb eszköz az engedély kiadására szükséges feltétel beigazolására.

A mennyiben pedig az igazolványt kérő ily munkakönyvvel nem bírna, ez esetben az iparigazolvány az iparos vagy iparosok által kiállított magánbizonyítványok alapján is kiadható, ha a bizonyítványok tartalmukra nézve, illetőleg a bennük említett tények tekintetében az illető ipartestület vagy iparhatóság, avagy községi előjáróság által igazolási záradékkal vannak ellátva.

remegtek. Kis kezeivel félálomban indulatosan szakította le a magáról a takarót s fehér nyaka és hűlőmőz keblefedelétlen maradt. Kadri reszketett a kénytől, de a nagyvezér parancsoló tekintete lebilincselte őt. Izgalomtól libegő hangon faldokolva fordult Ibrahim felé:

— Tudom nagyur, híjával vagy a pénznek, én gazdag, nagyon gazdag vagyok. Kérj bármennyit és én megadom Cypráért!

A nagyvezér hidegen fordult Kadri felé.

— Pénzért nem eladó.

— Elárulom neked annak a esodás rózsáolajnak titkát, csak add nekem a leányt!

— Nem vagyok titkodra kíváncsi.

— De hát minek kinyitál meg akkor, minek mutattad meg nekem a föld legszebb gyöngyét?

— kiállított indulatosan a paranesnok.

— Hogy neked adjam!

— Megörülél Ibrahim, hisz előbb még semmiért sem akartad eladni!

— Pénzért, titkos olajért nem eladó, de Fatimeért igen!

Kadri egyszerre vérvörös lett s villámoló szemekkel mérte tetőtől talpig a nagyvezér.

— Vigyázz szavaiddra, mert elfeledem, hogy urammal beszélek!

— Ne indulatoskodjál jó barátom, hisz — te erőszakolod a dolgot. Jerünk a szabadba, beteg idegeidnek jót tesz a friss levegő.

— Vedd hát feleségül leányomat, de ne kívádj, hogy Fatimet mint rabot adjam át neked.

Magától értetők, hogy ha a bejelentő által igazoltnál kívánt tényleg maga az iparos — elhalálozása folytán vagy más okból — bizonyítványt már ki nem állíthatna, akkor az igazolvány kiszolgáltatására elegendő alappal bírhat az ipartestület, iparhatóság vagy községi előjáróság oly bizonyítványra is, mely által igazolják, hogy a bejelentő tényleg két, illetőleg három éven át szakbavágó műhelyben vagy gyárban, szakbavágó munkával foglalkozott.

Mindezen esetekben czelszerű lenne, ha panaszok vagy felszólamlások megelőzése végett az iparhatóság a képesítés igazolására szolgáló okmányokat az iparigazolvány kiadásától számítva 6 hónapig visszatartaná s ez idő alatt az okmányokat csak különösen figyelemre méltó okokból adná ki, de akkor is csak úgy, ha a bejelentő a szokott másolatokkal pótolná.

A kártya.

Ki ne ismerné a kis testűt papírlapokat, melyek előlapjai négy különböző színen négyezer ismétlődő számokat és alakokat mutatnak, míg hátlapjuk egyszerű és egyszerű vonalakkal egyszerű formán van díszítve. E papírlapok bizonyos színeben és alakokkal egy jatszmat kepeznek, kártyának nevezetnek és mainap — sajnos — már a főúri salonnoktól az utolsó falusi lebulig, a legfelsőbb körökötől az utolsó póknyuhog közléen forognak, s miután az emberi társadalomnak már több rosszat szültek, mint a legtragályosb nyavaly, nem lesz talán érdektelen keletkezésük idejéről s tulajdonképeni rendeltetéséről megemlékezni.

Volt egyszer egy beteg, buskomorsóiban sínlődő király, VI. Károly, kinek, hogy a harezkésesség fejlesztésére oly elkerülhetlen katonai gyakorlatok faradalmát nem igénylő szórakozás nyugtassák, a hagyomány szerint 1392. évben — habár mások szerint már előbb is kártyáztak volna — Jaquemin Gringonneur egy játszma kártyát festett, amely négy ellenséges katonacsapatot jelképezett. Minden csapat más színnel volt jelezve, nyolcz közlegényt, egy lovasát, egy hőlyket — mert az a kinek semmi játékából sem szabad hiányzania — egy királyt és egy zászlót foglalt magában. E négy csapat összekevertetvén, tetszés szerint két, három vagy négy vezér játszott, nyertes az lévén, a ki legfőbbet tudott elejteni, vagyis lefűti; a játék elve az lévén, hogy a magasabb úti az alsóbbat, mely elv az életem meg ma is változatlanul nyilvánulni szokott. Legnagyobb hatalma a zászlónak vala, ami még ma is így van, azzal a különbséggel, hogy úgy, mint a kártya eredeti rendeltetése elfajult, úgy eltörpült a zászló is, hivtavan az ma a tisztá magyarsággal „díszönök.”

A kártya tehát eredetileg ártatlan szórakozást nyújtó háborúsi játékszer képezett, mely egyiknek nyereséget nyújtott, míg másikkak veszteséget okozott, azonban a művelődés a tudományok egy ágában sem képes oly rohamos fejlődést felmutatni, mint a kártya, mert alig lenne lehetséges magálapítavan, amelyek ezen papírlapokkal, művelt és nem a ramszlított a ferblig szórakoztatni képesek, mert az emberi lel-ményesség ezen lapocskái különböző csoportosulásokból mindnagyannyik külön játékot alkotott, melyek a vele foglalkozók jeleme és snajtságai szerint: részint szórakozás mellett az emlékezőt-hetség fejlesztésére

— Nagyon kedves vagy Kadri, hogy feleségül akard nekem adni leányodat, de látod, a a padisab, a mi fényes ábrázatu urunk, mit szólna, ha az ő leányának vetélytársa Fatime lenne? — Látod, te ember, hogy ez lehetetlen, hagyjuk hát abba azt a dolgot. — A nagyvezér éles gunnyal hidegen beszélt, látta, hogy áldozata ugyis kezében van már.

Kadri félörülten futkosott a kertben fel és alá.

— Add nekem Cyprát s minden kincsem a tied lesz! — rimankodott, de Ibrahim csak hideg mosolylyal válaszolt.

— Legyen hát a tied leányom! — nyögte kimosan a paranesnok s megtörtülte hideg vértékétől gyöngyöző homlokát.

— Ezt szeretem barátom, hogy egyezéségre jutottunk. Mikor láthatom leányodat?

— Minden este a kertben szokott sétálni s ilyenkor maga szeret lenni, senkitől se enged magát kísértetni. Lesd meg s vidd magaddal.

— Köszönöm Kadri, Cypra azon percztől fogva, hogy Fatime hárememben lesz, a tied.

* * *

Ibrahim kéjtől remegve lopózott a paranesnok kertjébe s egy aló-bokor mellett huzta meg magát. A hold lassan emelkedett fel a láthatáron s a nagyvezér még jobban meglapult, nehogy a nagy világosságban elcsúszja kilyét. Nemsokára könnyű léptek hangzottak fel a kavicsos uton.

szolgáltak, pld. a francia paciense, az angol whist, az olasz tarokk stb., részint azonban becsületes munka nélküli, könnyű pénzszerezés, aljas vagy az-eközötté fajultak, mint például a macko, halberzwölf és a hirbedt ferbl stb.: de elfajult nemcsak a játék ezéja, hanem maga a játék is, mert a lélasság, munkakerülés és gyors szerzés vágya — a játékos rendes jeleme — ebben az egyben birt anyyi leleményességgel, hogy három-négy kártya egymagában is elég: embertarsu, sokszor legjobb barátja kifosztására, miért is a kártyát ördög-bibliának is nevezik.

Ezen, eredetileg ártatlan katonásdi játék tehát kinővesében egyesekre és egész családokra végzetes rosszá fajult, sőt anyagi és erkölcsi rombolást megrozskodított az egész társadalomra is és valóban méltan kell esudálni, hogy az úri azon rosszat, hogy valaki hazárd-játékhoz nem azért ül le, hogy más pénzt elnyerje — egyik tagja a másikat büntetlenül fosztogathatja s a játékos büntetlenül elérje azon aljas czéllját, hogy becsületes munka nélkül pénzhez juthasson. Ha valaki kétléné, hogy ez így van és valóban hűné, mit a játékosok elhithető akarnak, hogy egyik tisztán szórakozási vagyból, a másik pedig mert neki a modern blazirságában esakis hazárd-játék bir ingert nyújtani: nézzen végig egy hazárd-partiét és meg fog győződni az egyik halvány, a másik lázas piros arezából, a harmadik született nyugalmu dacára a szemekben élő lángból, hogy ez nem lehet mulatság, hanem egyérszerű, a moderu társadalom által szentesített fosztogatás.

Mennyi becsületet tett semmivé, mennyi tolvajt, mennyi síkkaszt, sőt gyilkost nevelt a kártya! hány család lett tönkre téve, mennyi nyomornak, mennyi bűnnek, mennyi könynek lett az okozója! erre — sajnos — a statisztika ki nem terjed, pedig talán ez lenne leghasznosabb tartalma, mert igen csekély mérvén nyújtanak azokról felvilágosítást a törvényeszi csarnokok, és az öngyilkosok sok, de mégis igen kevés számú takarják Homburg és Monaco hantjait.

„M. L.”

Gazdasági munkamutató az esztendő minden hónapjára. MAREZIUS.

Gyümölcsés és faiskola. A faiskolát meg kell kapálni és minden gáztló megtisztítani. — Gyümölcsmagvakat még mindig lehet elvetni s a kikelt plántákat átültetni. — Cseresznyefákat, köszmeté-bokrokat igen jó e hónapban ültetni. Jókora nyílt fákra és bokrokra a galyak met-zését még lehet eszközölni. — Az eddig meg nem trágyázott fákak most meg kell trágyázni. — A gyümölcsösben a legfőbb teendőök egyike a pórsítás és hasítéká öltés, szóral a nemesítés.

Zöldés kert. Száraz körököt, gáztló s minden tisztátalanságtól gondosan tisztogatni kell a kertet. — A zöldésagyakak meg üsni. — Az őzi állásokat föl kell frissíteni gereblyezés által. — Naposabb részeken vessünk korai burgonyát, kalarábét, kelt. salátát, hónapos retek, sárgarépát, petrezselymet stb. — A hold zamóca van, meg kell kapálni. Meleg-agyakak gondosan szellőztetendők.

A szőlőben A fagyok elmúltával folytatni lehet a külső munkát. Magas fekvésű szőlőkben, ha az időjárás megengedi, s a metzés az előbbi hónapokban már megtörtént, nyitni lehet.

Szántóföldek. Szántás, vetés, boronálás a főmunka. Kéles, len és kender alá meg kell trágyázni a földet.

Ibrahim lélekzetét visszafojtva figyelt s nemsokára egy női alakot vett észre a márvány-medence mellett.

Fatime volt.

Arca a hold sugarainál túlvilági szépségben ragyogott, s lengő, fehér öltönye elárulta gyönyörű idomait. Lassan s önmaga előtt is pirulva vette le a fűkő ruháját, azután megoldotta az utolsó öltönydarabot összefogó kapesot is, Ibrahim ki nesztelenül mint a kigyó csuszott eddig előre, hirtelen felugrott s átkorolta a siklotzó, halálra rémült lányt.

* * *

A hajnali szellő magával hozta a minaretkekből a dervisek felhangzó melódikus imáját. De Ibrahim nem fordult kelt felé, hogy dicséretjé Allahát s Mohamedet, az ő nagy profétáját.

Másmag két halott volt, akikre a dervisek utolsó imát mondottak.

Az egyiket a bűnös vágy, a másikat a késő bánat hajtotta a sirba.

Ibrahim mozdulatlanul feküdt a pompás keresztet, kis gyöngyház-markolatú lőr volt szívébe vevő.

Kadri a nesztfogó-szöngy-en volt elterülve. A rózsá-olaj megtette hatását, az átlátszó nedű már nem csillagott a gyűrű vörös köve alatt.

B. Á.

A réten. E hónapban tisztogatás a munka.

Méhes. A méhek szét időben e hónapban már megkezdik a kijárást. Úgyjelint, hogy a méheknak mindig elegendő táplálékuk legyen.

Hírek és különfélek.

Lapunk jelen száma munkahalmaz miatt késett. Kérjük t. olvasóink szives elnézését.

Vas megye közigazgatási bizottságának legutóbbi ülését legközelebb a tanfelügyelő Rill József jelentései válték igénybe. Katolyi Antal főjegyző referátum a felévi jelentésekről, két kiemagasló momentumról tesz említést. Az egyik a tanfelügyelőnek azon javaslatát, hogy a tankötelesség végrehajtásáról újabb szabályrendelet alkotassék. Ezt a bizottság is magáéva tette. Azután a főjegyző elfogadásra ajánlja a tanfelügyelő másik, zseniális gondolatát, hogy a 72 iskolában, hol a magyar nyelvet nem tanítják, ugy magyarral az iskola, hogy ott a felémelt nyelv helyett a magyart tanítsák. A magyarzáró nyelvtől pedig a tájnyelv (bienez, sváb, vend stb.) szolgálaton. E javaslatot azonban a bizottság 2 szófóbsággal elvetette.

Regáté-ügy. A vármegye területén az általános jogok kártalanítása körüli eljárásban a megyeszerte folytatott egyezségi tárgyalások hefejezést nyertek. a folyó hóban még az ún. igénybejelentések felett fogtak a közigazgatási bizottság albizottsága által a tárgyalások megtartatni, melyek egyezségi elintézők nem voltak. Ezelő kapcsolatosan figyelemzték az érdekelteket a m. kir. pénzügyminiszteriummal a „Budapesti Közlöny” idei febr. hó 2 és 27-iki számban megjelent azon hirdetményére, mely szerint ez év folytatában nem, csak a jövő 1891. évben fognak közforgalmu kártalanítási költségek kiszolgáltatni, hogy azon költségek, melyeknek 92 fros arányban mellett eladás a m. kir. pénzügyminiszteriumra bízott, minél kedvezőbben értékesíthetők legyenek.

A belügyminiszteriumban már elkészült a közigazgatási bíráskodásról szóló törvényjavaslattal, melyet gróf Teleki Géza e hó elején már be fog nyújtani a képviselőháza.

A pozsony-szombathelyi vasutak mult hó 14-én Lukács Béla államtitkár elnöklete alatt tartott engedélyezési tárgyalásban az építési tőke 4,600,000 friban állapították meg. Az állam a tervezett vasutat lényegesen támogatásban fogja részesíteni.

Tannügy. Felkérteztünk a következő sorok közlésére: 315/890. A r. kath. iskolások t. elnökeinek Német-Sároslak. Köteleességem teszem t. iskolások elnök urnak, hogy ne mulassza el az 1879. évi miniszteri utasítás 6. §-a értelmében a folyó évi március 3-ára hirdetett tanítói állomás pályázatának eredményéről jelentését tenni. — Egyuttal a pályázók névsorát és képességüket tanúsító okmányokat is bekívánom, hogy azokat az 1879 évi XVIII. t. cz. szempontjából megvizsgálhassam és csak ez alapján juttatessék meg a törvényes tanító-választás. Hazaftas bódvözetel: Szombathely 1890. február 10-én. A kir. tanfelügyelő: RILL s. k.

A kir. tábtáék elhelyezésének kérdése élénkén foglalkoztatja a minisztereket. Elvinte kilencz táblát szerveztek, utóbb a tizedik is meglett Szeged érdekében s most — mint képviselőházi körökben beszélik — már tizenegy tábla fölött rendelkeznek az igazságügyminiszter. A Debreczen és Nagyvárad közötti harozat ugyanis oly módon fogják megoldani hogy — mind a kettő kap királyi táblát.

Tüz. Vasárnap f. hó 23-án éjjel fel 12 órákor Czvetich Henrik muraszombati malomtulajdonos lakházának padláján ismeretlen okból tűz ütött ki, úgy a lakházak, mint gazdasági épületek tetje legett. Sajnálatosul két ezuttal megrónunk a városunkban már régóta divó s a tűzoltó-ügy hátramaradottjait tekintve ama rossz szokást, hogy előforduló tüzeseteknél a tüzfészkendő tovaszállítására lovak nincsenek készletben sőt a lótulajdonosok maguk is egyenes felszólítással ilyenekről rendelkezésre bocsátani határozatlan vonakodnak és így — mint már számtalanszor — ezuttal is megtörtént, hogy míg a tűzoltók veszekdőkükel a veszélyhelyre vonzólltak; ezek fekvőké kimerülve voltak, de meg a tűz maga is már nagy károkat okozott.

Hírlaphimutató. A Vasárnapi Újságban olvassuk a magyar korona területén a folyó évben megjelent hírlapok jegyzékét, melyből kivesszük, hogy mindössze van: 23 politikai napilap, 43 politikai hetilap, 3 vegyes tartalmu képes lap, 40 egyházi és iskolai lap, 15 szépirodalmi és vegyes tartalmu hetilap, 13 humorisztikai lap, 13 szakkalap, 149 nempolitikai vidéki lap, 5 hirdetés-lap, 176 folyóirat és 35 vegyes melléklet vagyis összesen 636 különféle magyar nyelvű lap folytatja most pályafutását, német nyelven 110, szláv nyelven 32, románul 19, olaszul 2, francia nyelven 4 hírlap jelenik meg. Eszerint 9,693 magyarul beszélő egyévre esik

egy magyar hírlap, 16,348 németre egy német, 87,484 szláv akjára egy szláv és 112,304 román akja egyévre egy román. Megjelensé hely szerint első helyen áll a főváros, ahol 283, második helyen Kolozsvár, a hol 21 lap jelenik meg. Vasvármegyében 12 lap adatik ki és pedig Szombathelyen 5 magyar és 1 német. Közöcsen 1 magyar, 2 német Felső-Eőrről 1 német, Körmenen és Muraszombatban 1-1 magyar.

A babona áldozata. Zalam-gye Szt.-Péterföldről írják, hogy Flópp János szolgálatban levő 13 éves Rozália nevű leánya tifuzba esett s a Létségeesett szülők ahelyett, hogy orvost hívtattak volna, elmentek egy nagy-kiszais „ludó-aszonny”-hoz, aki azonnal nyugtatta meg őket, hogy a leány „tevedelm”-ben van vagyis hogy olyan helyre talált rálepní, a melyen valaki az ellenségeket halálára szánt babona-eszközt elhíntette s így a szegény leánynak kell a halál fájalmait át szenvednie — anélkül azonban, hogy belehalna. Hét hét és két nap múlva fel gyógyult. A tudatlan szülők elhitték a mesét — de a leány meghalt. (Sajnos, hogy az ilyen eset nem is éppén ritka e vidéken, mert bizony itt még nagyon sok követője van a babonának, minék oka egyebékt nem más, mint a mindenk által botrányosan elhanyagolt — iskoláügy.)

A füst nélküli robbanó puskával mult hó 25-én Beesen tett kísérletet, melyek most folynak a bécsi arzenál lövőtérén, újabb meglepő eredményre vezettek. Ez a löpor a legnagyobb kezdő-sebesség mellett 1000 — 1200 lépésre veti egyenes irányban a golyót. A gyakorlati fegyverekhez eddig használt töltések csak 500 lépésre röptettek egyenesen a golyót s így az új löpor által e tekintetben elért eredmény roppant nagy. Továbbá éppen emelFogva a fegyver esővéne levő irányzékot ezer lépésnél kisebb távolságokra nem is szükséges igazítani.

A világ leghosszabb vasútja lesz a szibéria-transz-aszai vonal mely Pétervárról Irkutskon keresztül a Csendes-Oceánig vonal. Eddig a posta Szt.-Pétervárról Vladivostokig nyáron 2 és tél. telen pedig négy hónap alatt jutott el, most ugyanezen utat tizenkét nap alatt teszi meg. — Ha ez új vasut kiépül, lehetőségek lesz a világot 40 nap leforgása alatt körülutazni.

Miként gondolkodtak még 1819-ben a vasutról? A „Quarterly Review” indomános angol folyóirat egy száma a londoni South-Kensington múzeumban ártetik. Ez a szám 1819-iki kelettel az akkori új tervet bírálja, mely szerint az építendő vasutnak a gőzkocsik kétszer oly sebességgel haladna mint a postakocsik váltott lovakkal. De szoljon maga az ítelet, mely angol eredetiben szóról-szóra így hangzik: „Mi nem vagyunk a fantasztikus tervek szószólói, melyet hasznos ezélokra akarunk létesíteni. Mi kinyilvánjuk a vasut eszméjét és a valóságban kivihetetlennek tartjuk. Nem lehet nevétségesebb és abszurdabb valami, mint egy ilyen gőzkocsinak terve, mely kétszerte nagyobb gyorsasággal menjen, mint a mi postakocsink! Inkább elhiszük, hogy valaki a woolwichi tüzészégi laboratórium-ból egy rakétán utazik, mint hogy egy ilyen gőzmozdony segítségével mely kétszerte gyorsabban akar futni a mi postakocsinknál.” Gyfn.

A női gyengédségnek egy meglepő szép példájával találkoztunk nemrég Párisban. Egy fiatal pár állt a maire előtt, hogy polgári házasságot kössön. A vőlegény egyszerű munkás volt, ki nem tudott írni és midőn a házassági szerződést eléje nyújtották, zavarában egy keresztvonalat tett a papjára. A menyasszony, ki szinte szegény, egyszerű munkásnő volt, hasonlóképen keresztvonalással jegyezte a szerződést alá, jöllehet jobb nevelésben részesült s tökéletesen tudott írni. Midőn rokoniak ezért megöröngáltak, így válaszolt erőteljes hangon: „Az akartok-e, hogy ferjemet ilyen pillanatban alazzam meg? Nyilvánosan mutassam ki, hogy neje mögött áll? Nem, nem, nagyon jól tettem, amit tettem. Hagyjátok békén! Fogadjuk, hogy három hónap múlva éppen oly jól fog írni tudni mint én!”

Warner Safe Cser-jét méltán tartják az ujkor legfontosabb higiéniai találmányának, mert a vese-máj- és hólyag-bajok gyógyításánál a legnagyobb sikerrel eredményekkel díszekedtek, amire névze a legfényesebben szóló bizonyíték a következő:

Tavaly nyáron Karlsbadban tanácsért fordult egy orvoshoz, aki konstátálta, hogy epkökben, valamint májdaganatban szenvedék. Azt rendelte tehát, hogy használjon itt a kurát. Ezt azonban nem igen lehetett rajtam végrehajtani, jóllehet állapotom igen aggasztó volt. Nem tudtam többé ülni s gyötreltem volt, ha éjjel az ágyban fekédtém. Étvágyamat majdnem teljesen elvesztettem, az ételnek nalam olyan íze volt, mint a földnek. Ezekkívül nagy hajlamom volt a szédülésre, ajánlásra s zuzást és fájalmat is éreztem jobb oldalamban, mely ha fekédtém, még rosszabbra vált. Igen gyér volt a vizelválasztás is.

E szomorú állapotomban figyelemztetek Warner Safe Cser-jére s én ezzel is próbát akartam tenni. A hozzá mellékelt brosjura csak megrö-

sított elhatározásomban, hogy azt a kurát használjam, hogy visszakapjam egészségemet.

Legjobb lelkkel tudatamot tehát, hogy hála Istennek megszabadultam bajomtól — s minden szenvedőnek azt a tanácsot adhatom, hogy ezt a csodateremtő szert bizalommal használja, mert egyedül csak ez a szer mentett meg családomban.

Brandl Fimí, divatarusnó, Königsberg az Eger mellett.

Egy pulczék ára 2 frt. Kapható iz ismert gyógyszer-társaság. Fővártár: Szalvator gyógyszer-társaságban és Török J. gyógyszer-társaságban Budapesten.

Vegyes rövid hírek.

A megyéből. Ó Felsége a király az egyházhas-keszói és óvári főszékhelyek részére 80 — 80 frot, Sinkovics Nándor szabari tanítónak 15 frot adományozott. — Muraszombati illetőségű Lutter Zsigmond a magyar állam kötelekésből kilépni kíván. — A vezármegyei tanítótestület szaklapját, a „Tanügyi Értesítőt” újra megindította. Annak szerkesztését ismét Kreutz Ede szombathelyi elemi iskolai tanító vállalta magára. — Vajda József szombathelyi zenetartulatának vezetőjét Rácz Gusztáv vette át, ki Maklódról jött Szombathelyre. Kifünnö zeneszék mondják a zenekar tagjait. — Schrauz György villamosi volt lakos folyó hó 14-én este 7 órákor a Felső-Eőrről Villamosra vezető uton halva haláltaltott. — Perlaki Somogyi János volt szentgotthárdi szolgabíró életének 40-ik évében tüdővészesben, hó 17-én Rabahidgyén elhunyt.

A hazából. Öv. gróf Andrássy Gyuláné a gyászidő elő, legulsóbban részét vejenél Bathany Lajos grófnál Ikeravórt fogja töltetni. — A képviselőház pénzügyi bizottsága mult hó 24-én este tárgyalta az Andrássy Gyula grófnak általános emlékiról szóló törvényjavaslattal, melyet Dániel Ernő előadónak Andrássy gróf érdemire való rövid utalás után elfogadott. — Csáktornya város tanácsa elhatározta, miszerint a községi tanítók lakbérét már ez évben 200 ftra emeli. — Letenyén taras kör alakult. — „Rabaköz” ezim alatt Hevessy János tanár Kapuvárról tarsadalmi hetilapot indított. — A Pasteur-intézet berendezése, melynek Budapesten való felállítását a belügyminiszter tudvalóvőleg elrendelte, nagyban buzgólkodik. — Felsége királyunk Nagy-Batráfalva községben mult év augusztus hó 20-án dühöngött tüzvesz károsultjainak magánjuttatásból 800 frot ajándékozni megkegyeskedt. — Szolnok-Doboka megye főispánja báró Bornemisza Károly, Heves megye főispánja Kállay Zoltán nevezetett ki. — Ugoos megyében Fancsikán egy eszék telene esodborjott ellett. Volt két feje, az egyik borjufej, a másik disznófejhez hasonló, három füle, öt laba és két farka. Mivel midőn a világra jött, már nem élt, elásták, de a csigányok kikaparták és megették. — Budapestn a nőiparosok segítő-egyséjéket alakítottak.

A külföldről. Belgrádból érkező hírek szerint Sabaezban 14 személyből álló bangjghumistó bandát fedeztek fel, melynek birtokában 16,000 hamis szeb tíz dímaros régebbi bankjegyet találtak. — Brandenburg melletti Brielow helységben lakik egy Schmidt nevű kovácsmester, kinek három eszázár komája volt Hetedik fiának keresztapja volt I. Vilmos császár, a nyolcadiké Frigyes császár s a kilencediké II Vilmos császár. A fiuk sorát egy leány sem szakította felbe. — New-Yorkból jelentik, hogy a Rescot melletti fakészakadás folytán a szomszédos Wickenburg város viz alatt áll. Csak kevés lakos tudott a halál elől menekülni.

Humor.

A nemesebb mesterség. Egy pék s egy eszmadia-legény egymással dühös vitaközébe kerültek, hogy melyik mestersége nemesebb? A vitaközébe immar komoly vége is lett volna, ha az útközbe eső koreszamba be nem mentek volna, szomjukat — no de megvehették hűteni. Amint egy asztalnál, melyen eszleget egy tanýron zsemlye volt, elhelyezkedtek volna, egyszer csak felkiált a pék: „Teringettét, amit a pék készít, az mind az asztal fölé kerül, amit pedig a eszmadia, az meg mind asztal alá. No hát eszmadia barátom! ugy-e van a mesterségem nemesebb a tiednél?” — Eszmadia: „Elhúszem, pajtas, ha egy liter bort fizetsz.”

CSARNOK

Lesz pénz fiuk!

Nagyistizletű T. A. professor ur olyan kor-dába tartotta a diákságot, hogy mikor csak a nevet hallották, még akkor mertek pizszeni a nebulók.

Pedig nem is lehet mondani, hogy a nagyistizletű ur nagyon sokat igénybe vette volna a népdalcait: elég volt ha keresztetért erős hang-

ját. Ez az üres hordóból hangzó, dörgő szózat fölér minden büntetéssel, félt attól a diák, mint az ördög a szent zsolozsmától.

Az összes diákság közt legjobban féltek a bentlők. Ezekhez nemcsak a lezetkedés meg a jó magaviselet végett volt köze a nagytiszteletű urnak, hanem az általuk lénekelte temetési jövedelmek a nagytiszteletű ur által kezeltetvén, valahányszor valamelyik diák kikapta a gazsát, úgy összevissza számoltatta, hogy ijedtében azt se tudta fü-e vagy lány.

Előleget kérni? Az meg már olyan veszedelem volt, hogy inkább elkoplat a diák hét száma, mint hogy ilyen dolog iránt a kérést megkockáztatni merje volna.

Egyzer a fiukat megszállta a mulatási vágy. A vágyban ugyan nem ritkán szenvedtek hiányt, hanem hiányzott a világot mozgató fő-csezkő, a pénz.

Bizony jó lélekkel el lehet mondani, hogy még csillagvizsgáló nagytű üveggel se lehetett volna a diákszámban fölfedezni egy árva picizulát, s Kolumbus kisebb munkába fogott, mikor egy vitargézt akart fölfedezni, mint az, aki ebben a helyiségben pénz után kutatott.

Nem esoda tehát, hogy minden fiúnak táva maradt a szája, mikor Tóth Sándor elkiallította magát: „Lesz pénz fiúk!”

Majdnem hideg vizért szaladtak, hogy helyrelojálják a kizökent eset, de ismeretlen Sándor koma zsenialitását, türelmesen lesték a mentő eszme varázsigejét.

— Honnan lesz pénz?
— Hát a nagytiszteletű urtól!

No már erre még jobban elszörnyűködtek s valósággal azt hívék, hogy Sándornak kiesett egyik kereke. Pedig dehogyan esett. Felkapott egy nagy tarka zsebkendőt s azzal szaladt egyenesen a nagytiszteletű ur háza felé, a mely nem messze esett a kollégiumtól.

Mikor aztán odaért, rányomta a tarka kendőt a képére s olyan szánalmas ábrázattal lépett be, hogy a kiaparda feszített ember arca valóságos mosolygó kép volt hozzá.

A nagytiszteletű ur éppen valami nagy bölcsészeti kérdésbe volt belehonyolódva, mert olyan emlemerve sétált az ambitus alatt, hogy se nem látott, se nem hallott. Egyszer aztán mégis figyelmes lett, mert olyan hangok üték meg fülét,

mintha valami vezedelembe esett jószág nyüzögőre körülötte.

— Mi baj amice?
— Jaj kérem alássan. nagytiszteletű uram. roppant nagy a bajom. Már egész éjszaka nem tudtam aludni a fogam miatt, s nem vagyok képes egy betűt is tanulni, annyira gyötör a fájdalom.

— Már nem tesz rá amice egy kis só-palínkat?

— Nem ér annak már az semmit. Azért jöttem el nagytiszteletű urhoz, hogy ne sajnálva egy huszast adni, hogy kibuzathatnám a fogamat a borbélyval.

— Solse költősen ott amice. Éppen kapóra jött, mindjárt itt lesz a borbélyom, majd kirántatom én azt ingyen. Ne fizeszen szegény diák ilyen csekélységért.

Erre a szóra olyan érzés fojtá el Sándort, mintha a pokol kapujából nézte volna az emésztő tüzet, de nem volt mit tenni, szépen leült és várt keserveen.

Nem sokáig kelle várnia, mert egyszer csak nagy hajlongások között belépett a borbély.

Köszönés után azt mondja a nagytiszteletű ur: Jó hogy már jön a prínczipális ur, mert itt van egy beteg. Huzza ki a rozsgatát.

— Kérem alássan nagytiszteletű ur, egészen kiállt a fogamból a fájás.

— Az mundej amice. Ilyenkor ugy szokott az lenni, de mire hazaér, újra elfogja.

Ki kell azt most rántani.

— De tessék elhinni, hogy nem fáj már egy csöppet se.

— Ne okoskodjék, hanem álljon le! mordult rá a nagytiszteletű ur.

Sándor leült, elmondott magában vagy három miatynkót, a borbély pedig belécsimpszkodott a legnagyobb zápfogába, s recses, kiinn volt a fog.

A diákság nagyban várta a szenális tarsalt, aki midőn közéjük belépett, riadalom fordult.

— No hol a pénz?

Sándor odavágta a zápfogat az asztalra s azt mondta: Itt van mulatságok rajta!

Mulatnak még ma is, ha észükbe jut.

Irodalom.

A mig él, barátja marad a „Képes Családi Lapok” című irodalmi, ismeretterjesztő képes hetilapnak, aki gazdag tartalommal, gyönyörű képekkel megismerkedett. E lap előfizetési ára egész évre 6 fit, felévre 3 fit, nygédvre 1 fit 50 kr. s a kiadóhivatalt (Budapest, nagy-korona-utca 20. szám) melyhez az előfizetők levelezés-irúbban postautalványon intézendők, kivanatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatónyiszámokkal. A legújabb szám a következő változatos tartalommal jelent meg: Kassári Dániel. (Eredeti regény a „Képes Családi Lapok” számára. Folytatás.) Jókai Mortól. — Mássalgóra (Költemény) Gáspár Imrétől. — A gyermekek sorsa a pogányoknál. „O-U” — Akik a multnak élnek. (Nemirovics-Dancsenko Iván beszélye. Orszósból fordította Károlyi Gyula. Folytatás.) Vihar a révbén (Elbeszélés. Folytatás.) Prém Józseftől. — Nehéz napok (Költemény) Léway Mihálytól. — A szokás. Karossa Balcsótl. — Gyilkos szerelem. Erzséktől. — Mindenféle. A hét tükre (Összegezés) Medgyes-től. Képekhez. Irodalom. Mulatságok Képek. Dr. Steiner Flópi székeshérvári pü-pök és Dessewffy Sándor csanádi püspök arcepelei. — Olivia. — Nehéz percek. — Regény-melléklet: Az élet viharában. (Eredeti regény) Beniczky Bajza Lenketől. (Folytatás.)

A nap és éj hossza.

F. b.	A nap		A hold	
	kel	nyug-szik	kel	nyug-szik
2.	6 41	5 45	1 15	4 43
3.	6 39	5 46	2 14	5 23
4.	6 37	5 47	3 17	5 58
5.	6 35	5 49	4 23	6 26
6.	6 33	5 50	5 29	6 50
7.	6 31	5 52	6 37	7 14
8.	6 29	5 53	7 46	7 32

Piaci-árak.

Muraszombat, márc. 1.

Buza mm.	7.60	7.10
Rozsa	6.50	7.00
Zab	6.50	6.80
Hajdina	6.30	6.60
Köles	4.10	4.30
Bükköny	—	—
Lóher	—	—
Kukorica,	5.20	—
szaraz	5.30	—
Lenmag	—	—

Neumann Adolf.

Vasuti menetrend.

Regedéből Spiefeldnek

Indul reggel 6 óra 30 perczkor és odaér 6 óra 14 perczk.
délelőtt 10 „ 25 „ „ 12 „ 20 „
délután 4 „ 15 „ „ 6 „ 03 „

Spiefeldről Regedébe

Indul reggel 7 óra 30 perczkor és ideér 9 óra 12 perczk.
délután 2 „ 3 „ „ 3 „ 35 „
este 6 „ 45 „ „ 8 „ 37 „

HIRDETÉSEK.

Regényekben

Szives tudomásul!

Van szerencsém a mélyen tisztelt olvasó közönségnek be-eses tudomására hozni, hogy helyben s a vidéken kitűnő irály s legújabb kiadásu magyar és német

gönyköskönyv.

Ezen regények tartalomdús voltak és esimes kiállításuk da-ezára füzetenként csak 15 krajczárba kerülnek. Minden második füzethez egy díszes olajfestmény van mellékelve, azonkívül es-kely utánfizetéssel értékes jutalmak megrendelhetők.

Az I—4. füzet nálam, az ötödik füzettől kezdve pedig a művek Grünbaum Márk könyvkereskedésében kaphatók, kivánatra általa házhoz is szállíthatnak.

TRAUTMANN IRÁNYCZ.

Mária-czelli gyomorcsépppek,

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmi ellen és fellülmulhatlan az étvágyhiány, gyomorgyengeség, rossz szaga, lehellet, szelek, savanyu felbőfögés, kolika, gyomorhurut, gyomor-égés, lugszó-képződés, túlságos nyalka-képződés, sárgaság, andor és hanyas, főtájás (ha az a gyomorból ered), gyomorgöres, székszorulat, a gyomornak túlrühelése étel és ital által, giliszta, lép- és májbetegség, ugyszintén arany-eros bántalmak ellen.

Egy üvegese ára használati utasítással együtt 40 kr.

Központi székhelyi raktar nagyban és kiesinyben:

BRADY KAROLY

„az órangyalhoz” címzett gyógyszerirtarban Kremzierben, Morvaországban.

Kapható Muraszombatban: BÖLCS BELA gyogytárában a „Magyar Koronához,” valamint az ország minden gyogyszertárában. (45. 52—42)

Alapítottott 1857-ben.

Steinschneider Jakab

I. cs. és kir. szab. ágynemü-gyáros,

ő cs. és kir. fensége Klotild főhercegnő udvari szállítója,

számos kintutató-cék és szabdalnak tulajdonosa.

BUDAPEST,

Király-utca 79. saját házában,

bátorkodik a tisztelt közönség ügy-lmébe ajánlani dusan felszerelt raktárát az ágynemü szakmába vágó összes cikkekben, mint közönséges, fluom és loglunomabb paplanok, ágylétekek, lésszór és tengerfü matraczok, szálmazsákok, pokróczok és takarók, tollak és pelyhek, vasbutorok, továbbá szőnyegek és függönyök, nemkülönbön diván és asztaltakarók, stb.

A kitűnő birben élő

WELDLER és BUDIE

fehérenemű és kelengye-gyár budapesti raktára.

Minden fajtájú fehéreneműk, különösen pedig teljes kihásztási felszerelés a legmérsékeltébb áron.

Rajzok és árjegyzékek bérmentve és ingyen.